

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

The Guidelines for English Language Instructional Management in Vocational Education Institutions to Develop Manpower for Joining the ASEAN Economic Community

ชัยมงคล พุกสุวรรณ

Chaimongkhon Pugsuwan

แขนงวิชาหลักสูตรและการสอนสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
Division of Curriculum and Teaching in Education, Sukhothai Thammathirat Open University

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา และ 2) แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 29 คน ประกอบด้วยผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา 4 คน ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 4 คน ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 4 คน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ 17 คน ซึ่งคัดเลือกแบบเจาะจงจากเขตกรุงเทพมหานคร ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา พบว่า มีการใช้เนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษแกนกลางของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีการจัดให้ผู้เรียนศึกษาอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และระบบทวิภาคี สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้สอนขาดทักษะการสอนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาชีพเฉพาะ การพัฒนาเนื้อหาหมวดวิชาชีพเฉพาะขาดการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญในสถานประกอบการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ขาดหรือไม่เสถียรในระหว่างฝึกปฏิบัติ การวัดความรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และ 2) แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนากำลังคน เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษควรสื่อสารได้

จริง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เนื้อหาของหลักสูตรควรสอดคล้องกับการใช้ชีวิตจริง ผู้เรียนควรได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และควรมีการวัดความสามารถของผู้เรียนทางด้านทักษะการคิด การทำงานที่เป็นนานาชาติ การมีจิตสาธารณะ และการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ได้ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ สถาบันอาชีวศึกษาควรมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการบูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษกับกลุ่มสาระรายวิชาอื่นอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: สถาบันอาชีวศึกษา แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

Abstract

The objectives of this research were to study 1) conditions and problems of English language instructional management in vocational education institutions, and 2) guidelines for English language instructional management to develop manpower for joining the ASEAN Economic Community. The research samples were 29 persons consisted of 4 vocational education institution administrators, 4 English teachers, 4 Vocational Diploma students, and 17 experts in English teaching. There were selected by purposive selection from Bangkok Metropolitan area under Office of the Vocational Education Commission and Office of the Private Education Commission. The research tools were interview and questionnaire form. The statistics for data analyzed

were Percentage, Means, Standard Deviation and content analysis for qualitative data.

The research results showed that 1) conditions of English instructional management in Vocational education institutions were specified as follows: vocational education institutions used English language core curriculum promulgated by the Office of the Vocational Education Commission; and vocational education instruction was provided for the learners in formal education, informal education and dual education systems; on the other hand, the problems of English language instructional management were as follows: the teachers lacked English language teaching skills in specific vocational courses; the development of contents in specific vocational courses lacked the participation of experts from workplaces; electronic media were damaged or unstable during practice; and the measurements of English language knowledge and skills were not consistent with the contents and learning objectives, and 2) guidelines for English instructional management to develop manpower for joining the ASEAN Economic Community were as follows: English language teachers should be able to communicate well in both Thai and English languages; the curriculum contents should correspond to real life; students should participate in learning; there should be the measurement of the students' abilities in the aspects of international thinking and working skills, public mind and the use of English for communication in both the formal and informal ways; in addition, the vocational education institutions should integrate English instruction with the instruction of other subjects continuously.

Keywords: Vocational Education Institution, Guidelines for English Language Instructional, Development Manpower for Joining the ASEAN Economic Community

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ยอมรับภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารด้านต่าง ๆ เพื่อการสร้างสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ การติดต่อธุรกิจการค้า การท่องเที่ยว และการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษาไทย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 6 เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาทุกระดับการศึกษา ทั้งภาษาอังกฤษวิชาบังคับ และวิชาเลือก โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารได้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามระดับการศึกษาและปัจจุบันกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออกเฉียงใต้จำนวน 10 ประเทศ ได้รวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งในโครงสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศไทยได้รับมอบหมายให้เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาวิชาชีพ เพื่อผลิต และพัฒนากำลังคนทางอาชีวศึกษาสนองความต้องการตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน และตามข้อตกลงร่วมกันของกลุ่มประเทศเอเซียตะวันออกเฉียงใต้ ได้กำหนดให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพื่อการทำงาน และการติดต่อประสานงาน (Suthep, 2016)

จากรายงานผลการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษของผู้เรียนอาชีวศึกษา พบว่า คุณภาพการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพของผู้เรียนอาชีวศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจของสังคมทางการศึกษาและการทำงาน (Wichit, 2016) กล่าวคือ ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีการศึกษา 2558 ในรายวิชาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 40 คะแนน ผลปรากฏว่าผู้เรียนอาชีวศึกษาสอบได้คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 10.90 คะแนน (The National Institute of Educational Testing Service, 2015) จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาจากผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ผู้สอน ผู้เรียน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และผลผลิต เพื่อหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในการพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ในด้าน ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และ ผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในด้าน ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และ ผลผลิต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และ ผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 2 ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และ ผลผลิตเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

กลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลการวิจัยเป็นบุคลากรทางการศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกด้วยวิธีแบบเจาะจงมีทั้งหมด 29 คน กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 12 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา 4 คน ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ 4 คน และผู้เรียนระดับ ปวส. 4 คน สังกัด สอศ. 6 คน สังกัด สช. 6 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมจำนวน 17 คน สังกัด สอศ. 9 คน และ สังกัด สช. 8 คน เหตุผลที่ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพมหานคร เนื่องจากสถาบันอาชีวศึกษาส่วนใหญ่มีความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา และการบริหารจัดการศึกษา รวมถึงการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัย ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม โดยแบบสัมภาษณ์ใช้เก็บข้อมูลจากผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้เรียนระดับ ปวส. ส่วนแบบสอบถามใช้เก็บข้อมูลจาก

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา

การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย
3. ร่าง แบบสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เรียนระดับ ปวส. เพื่อศึกษาสภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และผลผลิตเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
4. ร่าง แบบสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และผลผลิตเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
5. นำร่างแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ผลการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item-Objective Congruence: IOC) ทุกข้อมีค่า IOC ระหว่าง 0.66-1.00 (Sombon, 2013)
6. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือการวิจัยผลการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย โดยภาพรวม พบว่ากลุ่ม Tryout เข้าใจคำถามในแต่ละขั้นตอน และให้ข้อมูลสอดคล้องกับคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยผลการคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสัมภาษณ์เท่ากับ 0.81 และแบบสอบถามเท่ากับ 0.88 (Anuchai, 2013)
7. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามและนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบและวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลวิจัยจากภาควิชาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสือราชการ ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการวิจัยส่งทางไปรษณีย์ เพื่อให้ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และผู้ทรงคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับหัวข้อ คำถาม เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานและนัดหมายผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เพื่อขอเก็บข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา

4. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับผู้ทรงคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และขอให้ส่งกลับทางไปรษณีย์ รวม 3 รอบ โดยรอบที่ 1 เป็นการตอบแบบสอบถามแบบปลายเปิด ส่วนรอบที่ 2 และรอบที่ 3 เป็นการตอบแบบสอบถามแบบปลายปิดในลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งในรอบที่ 3 นั้น เป็นการตอบแบบสอบถามเพื่อยืนยันคำตอบและเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมตามวิธีวิจัยแบบเทคนิคเดลฟาย

5. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามทำการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นจึงสรุป บรรยายเนื้อหาในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีการตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์เนื้อหาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม เกี่ยวกับ เพศ อายุ วุฒิ

ทางการศึกษา ตำแหน่งทางการศึกษา และประสบการณ์ในการบริหารและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใช้สถิติค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และผลผลิต ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการตรวจสอบแบบสามเส้า ได้แก่ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เอกสารทางทฤษฎี และความรู้ประสบการณ์ของผู้วิจัย

3. การวิเคราะห์ข้อมูล แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและใช้สถิติค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับสภาพปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีการกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนเป็นช่วงชั้นตามแบบมาตรวัดของ Likert (1983) โดยแบ่งค่าคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักออกเป็น 5 ระดับ ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการที่ปรึกษาการวิจัย

ระดับของน้ำหนัก	ค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
5	4.50 - 5.00	มีความเห็นด้วยในระดับมากที่สุด
4	3.50 - 4.49	มีความเห็นด้วยในระดับมาก
3	2.50 - 3.49	มีความเห็นด้วยในระดับปานกลาง
2	1.50 - 2.49	มีความเห็นด้วยในระดับน้อย
1	1.00 - 1.49	มีความเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต และผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 1 สภาพข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบสัมภาษณ์ จำนวน 12 คน แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ กลุ่มผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา กลุ่มผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ

และกลุ่มผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง กลุ่มละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่ม เป็นกลุ่มตัวอย่างสังกัด สอศ. 2 คน และสังกัดสช. 2 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 4 คน พบว่า ผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย จำนวน 3 คน มีอายุระหว่าง 51-55 ปี จำนวน 2 คน สำเร็จวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน และผู้บริหารมีประสบการณ์ด้านการบริหารสถาบันอาชีวศึกษาระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 2 คน ตามลำดับ

สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา จำนวน 4 คน พบว่า ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 3 คน มีอายุระหว่าง 46-50 ปี จำนวน 2 คน สำเร็จวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน และผู้สอนมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 2 คน ตามลำดับ

สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในสถาบันอาชีวศึกษา พบว่า ผู้เรียนระดับปวส. จำนวน 4 คน เป็นเพศชาย จำนวน 2 คน เพศหญิง จำนวน 2 คน ส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 3 คน และผู้เรียนมีประสบการณ์ด้านการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง 11-55 ปี จำนวน 4 คน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิตเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

2.1 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านปัจจัยนำเข้า แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาของหลักสูตร และสื่อการสอนซึ่งผู้บริหารสถาบันอาชีวศึกษา ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงได้ให้ข้อมูลไว้ดังนี้

ด้านผู้สอนพบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษในสังกัด สอศ. ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มีอายุระหว่าง 36-55 ปี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 11-20 ปี และผู้สอนภาษาอังกฤษสังกัดสช. เป็นครูจ้างสอนด้วยการทำสัญญาจ้าง ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมีอายุระหว่าง 26-45 ปี มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ 1-15 ปี และพบว่า ผู้สอนชาวต่างชาติทั้งในสังกัด สอศ. และสช. ส่วนใหญ่เป็น

ชาวฟิลิปปินส์ อินเดีย และออสเตรเลีย เป็นต้น ส่วนปัญหา ด้านผู้สอนภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้สอนชาวต่างชาติขาดความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้เรียน

ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนระดับปวส. ส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และสถาบันอาชีวศึกษาจัดให้ผู้เรียนระดับ ปวส. ศึกษาวิชาชีพทั้งในระบบ นอกกระบบ และระบบทวิภาคี โดยเน้นระบบทวิภาคี ส่วนปัญหาด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนระดับปวส. ส่วนใหญ่ ไม่ถนัดเรียนรายวิชาสามัญสัมพันธ์

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า สถาบันอาชีวศึกษา มีการจัดเนื้อหาการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานสากลของหลักสูตรระดับปวส. เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการทำงานในสาขาอาชีพ ส่วนปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ หมวดวิชาชีพเฉพาะขาดการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ

ด้านสื่อการสอน พบว่า สถาบันอาชีวศึกษามีการจัดแหล่งสื่อการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ส่วนปัญหาด้านสื่อการสอน พบว่า สื่อการสอนภาษาอังกฤษประเภทอิเล็กทรอนิกส์ชำรุดหรือไม่เสถียรในระหว่างการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

2.2 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านกระบวนการผลิต แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ กระบวนการผลิต ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ มีการทบทวนหรือปรับพื้นฐานความรู้เดิมให้แก่ผู้เรียนก่อนการสอน โดยเน้นการให้ความรู้หลักและเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ส่วนปัญหาด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้เรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ มีข้อจำกัดด้านสติปัญญาในการเรียนรู้รายวิชาสามัญสัมพันธ์

ด้านจิตพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีการทำความเข้าใจ ข้อตกลง กฎ กติกาเบื้องต้นกับผู้เรียนก่อนทำการสอน และเตรียมการสอนด้านเนื้อหา สื่อ กิจกรรม เวลา ตามขั้นตอนจากง่ายไปยาก ส่วนปัญหาด้านจิตพิสัย พบว่า ผู้เรียนระดับปวส. ขาดความกระตือรือร้น การต่อยอดพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

ด้านทักษะพิสัย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ สภาพ และปัญหาด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการฟัง พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษจัดให้ผู้เรียนฝึกการฟังวิธีการออกเสียง คำศัพท์ สำนวน รูปกาล ประโยค บทสนทนาในชีวิตประจำวันและการทำงาน การฟังบันทึกคดี สารคดี ข่าวสาร และสรุปข้อมูลด้วยการพูดหรือเขียน ส่วนปัญหาด้านทักษะการฟัง พบว่า ผู้เรียนไม่คุ้นเคยการฟังเสียงเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวัน และการทำงาน ทำให้ฟังไม่ทัน

ด้านทักษะการพูด พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษจัดให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเกี่ยวกับการสนทนาในชีวิตประจำวันและการทำงาน ในเรื่องที่ผู้เรียนมีความรู้ความถนัดโดยใช้สื่อประกอบการพูด ส่วนปัญหาด้านทักษะการพูด พบว่า ผู้เรียนขาดความกล้า ในการพูดให้น้ำเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ทำให้การพูดภาษาอังกฤษราบเรียบเหมือนเสียงภาษาไทย

ด้านทักษะการอ่าน พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงต่างๆ ทั้งชั้นที่ละกลุ่มหรือทีละแถว ในชั้นเรียนและอ่านในใจเป็นรายบุคคล โดยจำกัดเวลา เนื้อหาให้เท่าๆ กัน ส่วนปัญหาด้านทักษะการอ่าน พบว่า ผู้เรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการอ่านและจับใจความสำคัญหลังการอ่านไม่ได้

ด้านทักษะการเขียน พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษจัดให้ผู้เรียนฝึกเขียนบันทึกภาษาอังกฤษ และแปลความหมาย คำศัพท์ รูปกาลประโยค บทสนทนา การโต้ตอบจดหมาย กรอกข้อมูลแบบฟอร์มธุรกิจ การเขียนโครงการธุรกิจ ขั้นตอนทำงาน และรายงานผลการทำงาน ส่วนปัญหาด้านทักษะการเขียน พบว่า ผู้เรียนไม่กล้าเขียนประโยค และเนื้อหาภาษาอังกฤษ เพราะไม่มั่นใจการใช้คำศัพท์ให้สอดคล้องกับประธาน รูปกาลในประโยค การจัดวางตำแหน่งคำหลักและคำขยาย

2.3 สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผลผลิต/ การวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทำการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ แบบทางอ้อม ด้วยการใช้แบบทดสอบปรนัย อัตนัย และการทำงาน ส่วนปัญหาด้านพุทธิพิสัย พบว่า ก่อน

การวัดและประเมินผลผลิตทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้สอนส่วนใหญ่มีการชี้แนะแนวทางการสอบ และปรับเนื้อหาการสอบให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ทำให้ผลการสอบไม่เป็นสภาพจริง

ด้านจิตพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทำการวัดและประเมินผลผลการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสำรวจ แบบสอบถาม ส่วนปัญหาด้านจิตพิสัย พบว่า สถาบันอาชีวศึกษาแต่ละแห่งกำหนดค่าคะแนนเต็ม รายการสังเกตพฤติกรรม และคะแนนแต่ละพฤติกรรมแตกต่างกัน

ด้านทักษะพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทำการวัดและประเมินผลผลการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งแบบทางตรงและทางอ้อม ด้วยการให้ผู้เรียนแสดง การสาธิต แสดงบทบาทสมมติ และการทำแบบทดสอบ ปรนัย ส่วนปัญหาด้านทักษะพิสัย พบว่า ก่อนการวัดและประเมินผลผลิตทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จะให้โอกาสผู้เรียนฝึกซ้อม การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนจนคล่องแคล่วก่อนการทดสอบจริง ทำให้ผลการสอบไม่เป็นสภาพจริง

ส่วนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาด้านปัจจัยนำเข้าด้าน กระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 1 สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

สภาพข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาจำนวน 17 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 12 คน มีอายุระหว่าง 51-55 ปี จำนวน 10 คน สำเร็จวุฒิมัธยมศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 11 คน ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าแผนกวิชา ภาษาต่างประเทศ จำนวน 13 คน และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 9 คน ตามลำดับ

ตอนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิตเพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 1 แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

(N = 17)

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การจัดการเรียนการสอนด้านปัจจัยนำเข้า			
ด้านผู้สอน	4.24	0.76	มาก
ด้านผู้เรียน	4.27	0.77	มาก
ด้านเนื้อหาของหลักสูตร	4.41	0.55	มาก
ด้านสื่อการสอน	4.39	0.61	มาก
รวมเฉลี่ย	4.33	0.67	มาก
2. การจัดการเรียนการสอนด้านกระบวนการผลิต			
ด้านพุทธิพิสัย	4.42	0.65	มาก
ด้านจิตพิสัย	4.42	0.56	มาก
ด้านทักษะพิสัย			
ด้านทักษะการฟัง	4.41	0.60	มาก
ด้านทักษะการพูด	4.34	0.58	มาก
ด้านทักษะการอ่าน	4.37	0.53	มาก
ด้านทักษะการเขียน	4.35	0.71	มาก
รวมเฉลี่ย	4.39	0.61	มาก
3. การจัดการเรียนการสอนด้านผลผลิต			
การวัดและการประเมินผล ด้านพุทธิพิสัย	4.38	0.60	มาก
การวัดและการประเมินผล ด้านจิตพิสัย	4.47	0.55	มาก
การวัดและการประเมินผล ด้านทักษะพิสัย			
ด้านทักษะการฟัง	4.40	0.58	มาก
ด้านทักษะการพูด	4.34	0.63	มาก
ด้านทักษะการอ่าน	4.15	0.63	มาก
ด้านทักษะการเขียน	4.28	0.69	มาก
รวมเฉลี่ย	4.34	0.61	มาก
4. สรุปผลโดยภาพรวม			
การจัดการเรียนการสอนด้านปัจจัยนำเข้า	4.33	0.67	มาก
การจัดการเรียนการสอนด้านกระบวนการผลิต	4.39	0.61	มาก
การจัดการเรียนการสอนด้านผลผลิต	4.34	0.61	มาก
รวมเฉลี่ย	4.35	0.63	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยภาพรวมผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน ได้เสนอแนะ และแสดงความคิดเห็นแนวทางการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาด้านปัจจัยนำเข้า ด้าน กระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีคะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ใน ระดับมากทุกด้าน ($\bar{x}=4.35$, S.D. = 0.63)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา

เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

สถาบันอาชีวศึกษาควรจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษโดยเน้นผู้เรียนและปัญหาเป็นสำคัญควบคู่กัน ไปด้วยวิธีบูรณาการ เชื่อมโยงความรู้ภาษาอังกฤษกับกลุ่ม สารรายวิชาอื่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเปิดโลกทัศน์และ กระตุ้นผู้เรียน ให้มีความกระตือรือร้นที่จะศึกษา และ พัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้เป็นนานาชาติอย่าง จริงจัง

สรุปผลการศึกษาและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยสภาพปัญหา และแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษา ด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1) สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสถาบันอาชีวศึกษาจัดให้มีการใช้เนื้อหาหลักสูตรภาษาอังกฤษแกนกลางของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และจัดให้ผู้เรียนศึกษาอาชีวศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และระบบทวิภาคี สำหรับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ผู้สอนขาดทักษะการสอนภาษาอังกฤษในหมวดวิชาชีพเฉพาะ การพัฒนาเนื้อหาหมวดวิชาชีพเฉพาะขาดการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญในสถานประกอบการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ชำรุดหรือไม่เสถียรในระหว่างฝึกปฏิบัติ การวัดความรู้ทักษะทางภาษาอังกฤษไม่สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้

2) แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนากำลังคน เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนพบว่าผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะว่าผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีความสามารถสื่อสารได้จริง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เนื้อหาของหลักสูตรควรสอดคล้องกับการใช้ชีวิตจริง ผู้เรียนควรได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และควรมีการวัดความสามารถของผู้เรียนทางด้านทักษะการคิด การทำงานที่เป็นนานาชาติ การมีจิตสาธารณะ และการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับบุคคลต่างๆ ได้ ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ นอกจากนี้ สถาบันอาชีวศึกษาควรมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการบูรณาการความรู้ภาษาอังกฤษกับกลุ่มสาระวิชาอื่นอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 สภาพ และปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาด้านปัจจัยนำเข้าด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านปัจจัยนำเข้า แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

ด้านผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาของหลักสูตร และสื่อการสอน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษระหว่าง 5-15 ปี และพบว่าผู้สอนภาษาอังกฤษ ชาวต่างชาติส่วนใหญ่เป็นชาวฟิลิปปินส์ อินเดีย และออสเตรเลีย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการ แนวคิด ของ Charles A Prosser and Quiley (Sutitthep, 2009: อ้างอิงจาก Prosser. 1949) ที่กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาด้านปัจจัยนำเข้า คือ การจัดหาครูที่นำเชื่อถือ มีวุฒิการศึกษา ทักษะ และประสบการณ์ ด้านการสอน

ด้านผู้เรียน พบว่า สถาบันอาชีวศึกษาจัดให้ผู้เรียนระดับปวส. ศึกษาวิชาชีพทั้งในระบบ นอกระบบ และระบบทวิภาคี โดยเน้นระบบทวิภาคี ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของ Vocational Education Act A.D. 2008 มาตรา 8

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า สถาบันอาชีวศึกษามีการจัดเนื้อหาการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานสมรรถนะสากลของหลักสูตรระดับปวส. เพื่อใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันและการทำงานในสาขาอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างหลักสูตร และสมรรถนะการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศของ Bureau of Vocational Education Standards and Qualification (2016)

ด้านสื่อการสอน พบว่า สถาบันอาชีวศึกษามีการจัดแหล่งสื่อการสอนภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งมีทั้งภายในและภายนอกสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนด้านสื่อการสอนของ Tissana (2012)

ส่วนปัญหาในการจัดการเรียนการสอนด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติขาดความสามารถใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนไม่ถนัดเรียนรายวิชาสามัญสัมพันธ์ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ หมวดวิชาชีพเฉพาะขาดการมีส่วนร่วมจากผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ และ ด้านสื่อการสอน พบว่า สื่ออิเล็กทรอนิกส์ชำรุด หรือไม่เสถียรในระหว่างการฝึกปฏิบัติ ซึ่งปัญหาในด้านปัจจัยนำเข้าดังกล่าวสอดคล้องกับ Powell (Krisnant, 2011: อ้างอิงจาก Powell, 1983) ที่กล่าวว่า ผลการศึกษาทางอาชีวศึกษา

จะผันแปรไปตามคุณลักษณะพิเศษของผู้สอน ผู้เรียน วัสดุ อุปกรณ์ และเทคนิคการสอน

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านกระบวนการผลิต แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ กระบวนการผลิต ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีการทบทวนหรือปรับพื้นฐานความรู้เดิมให้แก่ผู้เรียนก่อนการสอน โดยเน้นการให้ความรู้หลักและเทคนิคการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนการสอนด้านพุทธิพิสัยของ Wanida (2012) ส่วนปัญหาด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้เรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ มีข้อจำกัดด้านสติปัญญาในการจดจำ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุป ข้อมูลรายวิชาสามัญสัมพันธ์ แต่ผู้เรียนอาชีวศึกษามีความเป็นเลิศทางด้านทักษะฝีมือซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Panit (2009)

ด้านจิตพิสัยพบว่าผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีการทำความเข้าใจ ข้อตกลง กฎ กติกาเบื้องต้นกับผู้เรียนก่อนทำการสอน และเตรียมการสอนด้านเนื้อหา สื่อ กิจกรรม เวลา ตามขั้นตอน รวมถึง การมีปฏิสัมพันธ์ที่เป็นมิตร และเลี่ยงการติเตียน โดยไม่จำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยส่งเสริมซึ่งกันในการเรียนรู้ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัยของ Aphisak (2012) ส่วนปัญหาด้านจิตพิสัยพบว่าผู้เรียนขาดความกระตือรือร้น ไม่พึ่งพาตนเองในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Prakasit (2012)

ด้านทักษะพิสัยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ สภาพและปัญหาด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการฟังพบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษจัดให้ผู้เรียนฝึกฟังวิธีการออกเสียงจากเจ้าของภาษา เช่น คำศัพท์รูปกาลประโยค บทสนทนาในชีวิตประจำวันและการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการสอนด้านทักษะการฟังของ Kanlaya (2012) ส่วนปัญหาด้านทักษะการฟัง พบว่า ผู้เรียนไม่คุ้นเคยการฟังเสียงเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวันและการทำงาน ทำให้ฟังไม่ทัน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Sita (2012)

ด้านทักษะการพูด พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษจัดให้ผู้เรียนฝึกการสนทนาเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเกี่ยวกับ การสนทนาในชีวิตประจำวันและการทำงาน ในเรื่อง que ผู้เรียนมีความรู้ความถนัดโดยใช้สื่อประกอบการพูด ซึ่งสอดคล้อง

กับแนวคิดการสอนพูดภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพของ Nuanchit (2014) ส่วนปัญหาด้านทักษะการพูด พบว่า ผู้เรียนขาดความกล้า ในการพูดให้น้ำเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ทำให้การพูดภาษาอังกฤษราบเรียบเหมือนเสียงภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Ubol (2012)

ด้านทักษะการอ่าน พบว่า ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนฝึกอ่านออกเสียงดังๆ ให้ถูกต้องโดยการอ่านทั้งชั้น ที่ละกลุ่ม หรือทีละแถว และการอ่านในใจ เพื่อฝึกสายตา สมาธิ ในการอ่าน โดยจำกัด เวลา เนื้อหาให้เท่า ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนการอ่านของ Mantmas (2013) ส่วนปัญหาด้านทักษะการอ่าน พบว่า ผู้เรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษไม่คล่อง และอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องตามหลักการอ่านและจับใจความสำคัญหลังการอ่านไม่ได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Dilak (2016)

ด้านทักษะการเขียน พบว่า ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนฝึกเขียนบันทึกภาษาอังกฤษ และแปลความหมาย เช่น การเขียนสะสมคำศัพท์ รูปกาลประโยค บทสนทนา การโต้ตอบจดหมาย แบบฟอร์มธุรกิจ การเขียนโครงการธุรกิจ ขั้นตอนทำงาน และรายงานผลการทำงานซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดกิจกรรมสอนการเขียนภาษาอังกฤษของ Prakasit (2012) ส่วนปัญหาด้านทักษะการเขียน พบว่า ผู้เรียนไม่กล้าเขียนประโยค และเนื้อหาภาษาอังกฤษ เพราะไม่มั่นใจการใช้คำศัพท์ให้สอดคล้องกับประธาน รูปกาลในประโยค การจัดวางตำแหน่งคำหลัก และคำขยาย ซึ่งสอดคล้องกับประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษของ Sita (2012)

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านผลผลิต/ การวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ทำการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยการใช้แบบทดสอบปรนัย อัตนัย และการบันทึกการทำงานด้านจิตพิสัย ใช้แบบสังเกตพฤติกรรม แบบสำรวจและแบบสอบถามด้านทักษะพิสัย พบว่า ผู้สอนทำการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยการให้ผู้เรียนแสดง การสาธิต บทบาทสมมติ และการทำแบบทดสอบปรนัย ซึ่งการวัดและประเมินผลผลิตทั้งแบบทางตรงและทางอ้อมดังกล่าวข้างต้นสอดคล้องกับหลักการวัดและประเมินผล การเรียนภาษาอังกฤษของ Atchara (2012)

ปัญหาด้านพุทธิพิสัย พบว่า ก่อนทำการทดสอบ ผู้สอนส่วนใหญ่มีการชี้แนะแนวทางการสอบ และปรับเนื้อหาการสอบให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ทำให้ผลการสอบไม่เป็นไปตามสภาพจริงและไม่ครอบคลุมเนื้อหา รายวิชา และวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับปัญหาด้านทักษะพิสัย พบว่า ก่อนการทดสอบ ผู้สอนส่วนใหญ่จะให้โอกาสผู้เรียนฝึกซ้อม การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษจน คล่องแคล่วก่อนการทดสอบจริง ทำให้ผลการสอบไม่เป็น สภาพจริงซึ่งไม่สอดคล้องกับ Office of the Vocational Education Commission (2014) ว่าด้วยวิธีการวัดและ ประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พ.ศ. 2547 ปรับปรุง พ.ศ. 2557 หมวดที่ 2 ข้อ 11 กำหนดว่า การประเมินผลการเรียนรายวิชา ให้ ดำเนินตามสภาพจริงแต่สอดคล้องกับ Vocational Education Act A.D. 2008 มาตรา 10 (4) บัญญัติว่า เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและ การฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการจัดการศึกษาที่มีความ ยืดหยุ่น ส่วนปัญหาด้านจิตพิสัย พบว่า สถาบันอาชีวศึกษา แต่ละแห่งกำหนดค่าคะแนนเต็ม รายการสังเกตพฤติกรรม และคะแนนแต่ละพฤติกรรมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ Wichien (2014) ที่กล่าวว่า สถาบันอาชีวศึกษาแต่ละแห่ง มีการกำหนดเกณฑ์ และวิธีการวัดและประเมินผลทาง การเรียนที่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในสถาบันอาชีวศึกษาด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อพัฒนา กำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านปัจจัยนำเข้า แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาของหลักสูตร และสื่อการสอนอภิปราย ผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านผู้สอน พบว่าผู้สอนควรมีความรู้ดีด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ด้านเนื้อหาของหลักสูตรที่สอน มีเทคนิคและทักษะการใช้สื่อต่างๆ ในการสอน ($\bar{x} = 4.59$, S.D. = 0.62) และผู้สอนภาษาอังกฤษชาวต่างชาติควรมี ทักษะการฟัง พูด อ่านเขียนภาษาไทยได้ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.62) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการผลิตและพัฒนา ครูอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมเศรษฐกิจอาเซียน ของ Office of the Vocational Education Commission (2017)

ด้านผู้เรียนพบว่าผู้เรียนต่างชาติต้องมีผู้รับรอง ความรู้ทางอาชีวศึกษาและคอมพิวเตอร์ รวมถึงมีความรู้ ทักษะพื้นฐานการใช้สื่อ ICT ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.62) ซึ่ง สอดคล้องกับนโยบายการผลิตและพัฒนาผู้เรียน อาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมเศรษฐกิจอาเซียนของ Office of the Vocational Education Commission (2017)

ด้านเนื้อหาของหลักสูตร พบว่า สถาบัน อาชีวศึกษาควรจัดเนื้อหาการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการทำงานให้ สอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงทั้งเนื้อหารูปแบบที่เป็นและ ไม่เป็นทางการ ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.51) ซึ่งสอดคล้องกับ โครงสร้างหลักสูตร และมาตรฐานสมรรถนะการเรียนรู้กลุ่ม วิชาภาษาต่างประเทศของ Bureau of Vocational Education Standards and Qualification (2016)

ด้านสื่อการสอน พบว่า สถาบันอาชีวศึกษาควรจัด สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลายทั้งแหล่งสื่อภายใน และภายนอกสถาบันอาชีวศึกษา ได้แก่ สื่อประเภทแนวคิด และวิธีการสอน ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.62) สื่อประเภทวัสดุ อุปกรณ์ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.62) และสื่อประเภทสถานที่ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.62) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเลือกสื่อ การสอนที่ดีควรเหมาะสมกับ เนื้อหา ผู้เรียน และ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ Chaoyong (2012)

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านกระบวนการผลิต แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัยพบว่าผู้สอนควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนการสอนหลักและเทคนิคการฟัง พูด อ่าน เขียน แปล และสรุปเนื้อหา ($\bar{x} = 4.74$, S.D. = 0.62) และจัดให้มีการทดสอบเขาวัวปัญญา ก่อน ระหว่าง และหลังเรียนแต่ละ หน่วยการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.62) ซึ่งสอดคล้องกับ จุดประสงค์และเนื้อหาการเรียนภาษาอังกฤษของ Office of the Vocational Education Commission (2017)

ด้านจิตพิสัย พบว่าผู้สอนควรสร้างบรรยากาศให้ เอื้อต่อการเรียนรู้มีการใช้เทคนิคการสอน และสร้าง แรงจูงใจในการเรียน ($\bar{x} = 4.65$, S.D. = 0.49) ซึ่งสอดคล้อง กับปัจจัยเสริมที่มีผลต่อการเรียนภาษาของ Aphisak (2012)

ด้านทักษะพิสัย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ

ด้านทักษะการฟัง พบว่าผู้สอนควรให้ผู้เรียนฝึกการฟังวิธีการออกเสียงภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาด้วยเนื้อหาที่หลากหลายทันสมัย ($\bar{x} = 4.53, S.D. = 0.51$) และการทดสอบการฟัง ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.62$) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังของ Prakasit (2012) และวิธีการทดสอบด้านทักษะการฟังของ Kanjanee (2015) ด้านทักษะการพูด พบว่า ผู้สอนควรแนะนำผู้เรียนให้พูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ ด้วยเนื้อหาใหม่ ๆ ที่ใช้ในชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน โดยการฝึกพูดเป็นรายบุคคล และรายกลุ่มด้วยการแสดงบทบาทสมมติ ตามแบบเจ้าของภาษา ทั้งรูปแบบการพูดที่เป็นและไม่เป็นทางการ ($\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.62$) ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดของ Prakasit (2012) ด้านทักษะการอ่านพบว่าผู้สอนควรให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษด้วยการออกเสียงดัง ๆ ทั้งขึ้นจากตำราเรียน ใบความรู้และการอ่านหนังสือนอกเวลา เพื่อเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสนใจ ($\bar{x} = 4.41, S.D. = 0.51$) ซึ่งสอดคล้องกับ Nuanchit (2014) ที่กล่าวว่า การทำงานด้วยตนเองสม่ำเสมอในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจจะเป็นการเพิ่มพูนเชื่อมโยงความสามารถทั้งด้านทักษะพิสัย จิตพิสัย และพุทธิพิสัย ด้านทักษะการเขียน พบว่า ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเขียนภาษาอังกฤษตามแบบทั้งหมดหรือบางส่วนมีการสรุปแปลความหมายสม่ำเสมอ โดยใช้ต้นแบบจากตำราเรียน และใบความรู้ ($\bar{x} = 4.45, S.D. = 0.61$) สอดคล้องกับ Sita (2012) กล่าวว่า การฝึกฝนการเขียนภาษาอังกฤษบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนคุ้นเคย จดจำ และประยุกต์เนื้อหาต่าง ๆ มาปรับใช้ในสาระอื่น ๆ ได้

แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านผลผลิต/การวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การวัดและประเมินผลผลิต ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ด้านพุทธิพิสัย พบว่า ผู้สอนควรวัดความสามารถของผู้เรียนด้านทักษะกระบวนการคิดที่เป็นนานาชาติ ในการสร้างผลงาน และการประยุกต์ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างต่อเนื่องเหมาะสม ($\bar{x} = 4.47, S.D. = 0.62$) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาอาชีวศึกษาของ Office of the Vocational Education Commission (2017) ด้านการผลิต และพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาให้มีความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพทางอาชีวศึกษา

ด้านจิตพิสัย พบว่า ผู้สอนควรวัดความสามารถของผู้เรียน ด้านการมีระเบียบวินัย การตั้งใจเรียนการเข้ามามีส่วนร่วมทำกิจกรรมจิตอาสา และปฏิบัติงานได้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.52, S.D. = 0.62$) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาอาชีวศึกษาของ Office of the Vocational Education Commission (2017) ด้านการผลิต และพัฒนาผู้เรียนอาชีวศึกษาให้มีระเบียบวินัย และมีส่วนร่วมในการใช้ความรู้ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพต่อสังคม

ด้านทักษะพิสัย แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้สอนควรวัดความสามารถของผู้เรียนดังนี้ ด้านทักษะการฟัง ผู้เรียนควรตัดสินใจคุณค่าในเรื่องที่ฟัง และสามารถปฏิบัติตาม ปฏิเสธ หรือโต้แย้งได้อย่างมีเหตุผลได้ ($\bar{x} = 4.53, S.D. = 0.51$) ด้านทักษะการพูด ผู้เรียนควรสนทนาภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส ทั้งการพูดที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ($\bar{x} = 4.59, S.D. = 0.62$) ด้านทักษะการอ่าน ผู้เรียนควรสามารถถ่ายทอดข้อมูลด้วยการพูดหรือเขียนภาษาอังกฤษ และปฏิบัติงานได้จากการอ่านบทสนทนา คู่มือทำงาน และเอกสารธุรกิจ ($\bar{x} = 4.18, S.D. = 0.64$) และด้านทักษะการเขียน ผู้เรียนควรเขียนโต้ตอบจดหมาย เอกสารแบบฟอร์มธุรกิจ ทั้งที่เป็นและไม่เป็นทางการ และการรับส่งข้อมูลด้วยสื่อ ICT ที่ทันสมัยได้ ($\bar{x} = 4.53, S.D. = 0.77$) ซึ่งการวัดและประเมินผลผลิตด้านทักษะพิสัยของผู้เรียนดังกล่าวสอดคล้องกับ Bureau of Vocational Education Standards and Qualification (2016) ด้านขอบเขตการวัด และ ประเมิน ผลการ เรียน วิชา ภาษาต่างประเทศ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนากำลังคนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

สถาบันอาชีวศึกษาควรจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยการเชื่อมโยงความรู้วิชาภาษาอังกฤษกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเปิดโลกทัศน์ กระตุ้นผู้เรียนให้พัฒนาภาษาอังกฤษตนเองให้เป็นนานาชาติอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้อหวมววิชา ภาษาต่างประเทศของ Bureau of Vocational Education Standards and Qualification (2016) ในสาระที่ 3 การเรียนภาษากับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และสาระที่ 4 การเรียนภาษาให้สัมพันธ์กับสังคม ชุมชน และโลก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันอาชีวศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรนำผลการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไปปรับปรุง พัฒนา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติและสังคมโลก

2. กรณีผู้สอนภาษาอังกฤษนำผลการวิจัย แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไปใช้ กับผู้เรียนระดับอื่น ควรปรับเนื้อหาต้นปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต ให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนากำลังคนระดับอุดมศึกษา หลักสูตรปริญญาตรีสายปฏิบัติการทางอาชีวศึกษา สำหรับเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ควรมีการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสำหรับเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

References

- Anuchai, R. (2013). *Research Method in Vocational Education Development*. Faculty of Education. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai].
- Aphisak, P. (2012). Application of psychology in language teaching and learning. *Principles Context of English Language Learning subject*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Atchara, W. (2012). *Measurement and Evaluation in English Language Courses*. Foundations and Methodologies of English Language Instruction subject. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].

Bureau of Vocational Education Standards and Qualification. (2016). *Curriculum structure and learning competency in foreign language subjects*. [in Thai].

Chaiyong, P. (2012). English teaching materials. *Curriculum Development and Instructional media subject*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].

Dilak, P. (2016). *Thai teacher 4.0*. Retrieved from <http://www.moe.go.th/index.php/>. [in Thai].

Government Gazette. (2008). *Vocational Education Act 2008*. Bangkok: Office of the Vocational Education Commission. Ministry of Education. [in Thai].

Kanjaneer, C. (2015). *English Listening Principle*. Pattani. Textbook Production Project Prince of Songkla University. Pattani campus. [in Thai].

Kanlaya, S. (2012). *Foundation and Methodology of English Language Instruction*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].

Krismant, W. (2011). *Vocational education: Philosophy, Principles and Theory*. Bangkok: King Mongkut's Institute of Technology North Bangkok. [in Thai].

Likert, (1983). *Research Design: Qualitative and Quantitative Approaches*. London: SAGE Publications.

Mantmas, L. (2013). *Techniques for organizing activities to improve English language skills*. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai].

Nuanchit, C. (2014). *Learning Management Science*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].

Office of the Vocational Education Commission. (2014). *Measurement and evaluation for Diploma students Regulation*. [in Thai].

- Office of the Vocational Education Commission (2017). *The Strategy of Manpower Development for Vocational Education*. [in Thai].
- Panit, K. (2009). *Foundation of Vocational education*. Department of Vocational Education. Faculty of Education. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai].
- Prakasit, S. (2012). *Principles context of English Language Learning*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Sita, Y. (2012). *Foundations and Methodologies of English Language Instruction*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Somboon, T. (2013). *Educational Research Methodology*. Nakhon Ratchasima: Nakhon Ratchasima Rajabhat University. [in Thai].
- Suthep, C. (2016). *Importance in education and development of English language knowledge and skills for the ASEAN Economic Community*. Thai Post newspaper on 19 May 2016. [in Thai].
- Sutitthep, S. (2009). *Management information system for Vocational teachers*. Department of Vocational Education. Faculty of Education. Bangkok: Kasetsart University. [in Thai].
- The National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2015). *National test report in Vocational education*. Retrieved from <http://www.niets.or.th>. [in Thai].
- Tisana, K. (2012). *Science of Teaching: Knowledge for efficient instruction process*. (15th edition) Bangkok: The Publishing of Chulalongkorn University. [in Thai].
- Ubol, S. (2012). Listening and speaking problems in English. *Principle Context of English Language Learning*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Wanida, P. (2012). From the course to English language teaching. *Foundation and Methodologies of English language Instruction*. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University. [in Thai].
- Wichien, T. (2014). *Foundation of Measurement and Evaluation according to curriculum*. Bangkok: MAC Education. [in Thai].
- Wichit, S. (2016). *Educational tests Foreign Language Subjects forwards to ASEAN*. Community. Retrieved from <https://www.niets.or.th/th/>. [in Thai].